Δημοσιογραφικόν Γραφείον κ. Ριβέζου - Παναγοπούλου
Θεσσαλονίκης 7

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935 — Περίοδος Δ'
Ἀριθμὸς φύλλου 359]332

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 Ἰουνίου 1963

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
Τιμή φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἐνώσεων, Τραπεζῶν	δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν.	»	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	»	50
» » » ἑξάμ.	»	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια		12
Γερμανίας Μάρκα		20
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστόν	δρ.	1,50
Κοινωνικὰ . . .	»	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία:
Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην
Ἡγουμενίτσαν

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Ζ'.

Τελειώνομεν τὸ θέμα τῆς στεγάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μὲ τὴν διακήρυξιν ὅτι ὄχι μόνον δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σκέψις περὶ παραχωρήσεως οἰκημάτων τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ πόλει μας πρὸς τοὺς κατέχοντας τοιαῦτα Δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ ἄμεσως ἐκκένωσις παρὰ τούτων τῶν κατεχομένων οἰκημάτων, διότι ἐξέλιπον πλέον οἱ λόγοι, δι' οὓς τὸ Κράτος παρεχώρησε αὐτοῖς ταῦτα διὰ τὴν στέγασίν των. Ἔχουσι κτισθῇ καὶ κτίζονται συνεχῶς οἰκήματα ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ δύνανται οὗτοι νὰ ἐνοικιάσωσι οἰκήματα ἰδιωτικὰ διὰ τὴν στέγασίν των. Καὶ τὰ ἐκκενούμενα οἰκήματα νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς σπουδάζοντας εἰς τὴν ὑγράσιαν καὶ διαβιοῦντας εἰς ἄθλια παραπήγματα ἀκόμη κατοίκους τῆς Ἡγουμενίτσης καὶ εἰς ἄλλους βιοπαλαιστάς, τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα εἶναι πενιχρότερον ἀπὸ τὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ὀρθὴ περὶ δικαιοσύνης ἀντίληψις. Τὸ ἀντίθετον θὰ ἀποτελέσῃ σκάνδαλον, θὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Κράτους καὶ τὴν δικαιολογημένην ἐξέγερσιν τῶν συνειδήσεων. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι ἀρκετὰ κεκορεσμένη ἀπὸ τὴν εὔνοιαν τοῦ Κράτους πρὸς ὡρισμένας τάξεις προνομιούχων. Ἂς προληφθῇ ἡ δημιουργία μιᾶς νέας τοιαύτης προνομιούχου καταστάσεως καὶ ἂς στραφῇ ὁλόκληρος ἡ προσοχὴ πρὸς τὰς περισσότερον ἐξαθλιωμένας τάξεις. Διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ Κράτος μεριμνᾶ δι' ὅλους ἐν ἰσομοιρίᾳ Ὅτι δὲν ὑπάρχουν προνομιοῦχοι καὶ καταδυναστευόμενοι. Τὴν ὀρθὴν καὶ λογικὴν ταύτην λύσιν πρέπει καὶ ὀφείλουν νὰ ἀποδεχθοῦν ἀσμένως καὶ οἱ ἴδιοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Χάριν τοῦ κύρους των καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας των. Ὀφείλουν οἱ ἴδιοι ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι, ναὶ μὲν αἱ ἀποδοχαί των εἶναι ἐλάχιστα ἱκανοποιητικαί, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς των, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἐνδεέστεροι καὶ εἰς χειροτέραν μοῖραν τούτων, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται στοργῆς καὶ φροντίδος.

Δὲν ἔχομεν ἐπισήμως κανένα δεδομένον ὅτι οἱ ὑπάλληλοι ἐπιδιώκουν τὴν μονιμοποίησιν τῆς θέσεώς των εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα οἰκήματα τοῦ Δημοσίου. Ἐξῶδικοι εἶναι αἱ περὶ τούτου πληροφορίαι μας. Εὐχὸ μεθα νὰ εἶναι ἀληθεῖς. Ἀλλ' ἐὰν ἀληθεύουν, ἡ διευθέτησις τοῦ θέματος δὲν ἐπιτρέπεται, διὰ λόγους δικαιοσύνης, νὰ εἶναι διάφορος τῶν ἐν τῷ παρόντι ἐκτιθεμένων.

Τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν κλυδωνίζεται σήμερον ὅσον ποτὲ ἄλλοτε. Ὁ ἐχθρὸς ἐλλοχεύει Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσθέσῃ νέους κασμάδες εἰς τὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδήματος, δημιουργῶν ἐχθροὺς τῆς καθεστηκυίας τάξεως ἀπὸ τὴν ἄνισον μεταχείρισιν, διότι ὁ ἐχθρὸς θὰ ὠφεληθῇ. Καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἐπιστράτευσις ὀπαδῶν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τῆς καθεστηκυίας τάξεως, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν ἐξαθλιωμένων ἀγρεύουν τοὺς ὀπαδούς, ὑποσχόμενοι ἐπιγείους παραδείσους πρὸς ἐξαπάτησίν των.

Αἱ ἐκτιθέμεναι ἀπόψεις δὲν ἀφοροῦν μόνον τὴν περίπτωσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων περὶ τῶν ὁποίων ἀσχολούμεθα σήμερον καὶ πρὸ ἑβδομάδος Ἀποτελοῦν γενικωτέρας παρατηρήσεως διὰ τὸ σύνολον τοῦ προβλήματος τῆς στεγάσεως ποὺ ἔχει καταστῇ δυσεπίλυτον, λαβυρινθῶδες καὶ ἐπίμαχον ἀπὸ τὰ πολλὰ διαπραχθέντα σφάλματα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς στεγαστικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Καὶ ἀφορῶν καὶ ἐκείνους μὲ τὴν περίπτωσιν τῶν ὁποίων θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ι.Κ.Ο.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Η 16η ΙΟΥΝΙΟΥ "Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ,,

Πρὸς τοὺς κ.κ. Δημάρχους, Κοινοτάρχας, Γυμνασιάρχας, Δ)τὰς Δημ. Σχολείων καὶ τοπικὰς Ἐπιτροπὰς Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 79) 27—5—63 ἐγκ. τοῦ κ. Νομάρχου, ἔχουσα οὕτω:

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς ὑμᾶς ὅτι ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ὡρίσθη ἡ 16η Ἰουνίου ἑκάστου ὡς «Ἡμέρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Χωριοῦ».

Τὸν ἐνδιαφέροντ ὅλων μας διὰ τὸ Ἑλληνικὸ Χωριὸ εἶναι πρώτιστον ἐθνικὸν καθῆκον. Ἐκεῖ θερμαίνονται τὰ ὄνειρα τοῦ Ἔθνους, ἐκεῖ φυλάσσονται τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμά μας, αἱ ἐθνικαὶ καὶ χριστιανικαὶ μας παραδόσεις. Τὰ χωριὰ μας εἶναι τὰ ἀπόρθητα φρούρια τῶν ἐθνικῶν μας ἰδανικῶν. Ἡ κιβωτὸς τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων μας, τῶν θρύλων καὶ τῶν νικῶν μας κατὰ τόσων ἐπιδρομέων εἶναι τὸ Ἑλληνικὸ Χωριό. Οἱ ἀνδρειότεροι ὑπερασπισταὶ τῆς Πατρίδος εἶναι παιδιὰ τοῦ Χωριοῦ Ἡ ἀγάπη εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ συμπόνοια καὶ ἡ καλωσύνη, ἡ συγγνώμη καὶ ἡ χάρις εἶναι ἄνθη εἰς τὸ περιβόλι τοῦ Ἑλληνικοῦ Χωριοῦ. Ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ φιλοτιμία, ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ γενναία καρδιὰ εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Χωριοῦ Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Πατρίδος εἶναι τὰ καθημερινὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς τοῦ Χωριοῦ

Ἕνα ἔργον κοινωφελὲς εἰς τὸ Χωριό, ἕνας καλὸς λόγος καὶ μία ὁμιλία, ἕνα καλὸ παράδειγμα, εἶναι μεγάλη συμβολὴ εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ Ἡ ὑγεία τῶν κατοίκων τοῦ Χωριοῦ, ἡ οὐζοποσία καὶ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, ἡ καθαριότης τῶν δρόμων καὶ τῆς Πλατείας, ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἡ ἐνίσχυσις τῆς κτηνοτροφίας, ἡ δενδροφυτεία καὶ ἕνας λαχανόκηπος, ἡ ἀποφυγὴ τῆς μηυσιογραφίας, τὰ προσωπικὰ πάθη καὶ ἡ διαίρεσις, ἡ ταχυτέρα ἐκτελεσις τῶν ἔργων, ἡ προσωπικὴ ἐργασία, μία βιβλιοθήκη καὶ ἕνα Γυμνασιήριον τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια καὶ οἱ ἐθνικοί μας χοροί τὸ ἑλληνικὸ κλῖμα καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῆς γῆς μας, ἡ ψυχαγωγία τοῦ Χωριοῦ καὶ ἡ προστασία τοῦ ψυχικοῦ μας πολιτισμοῦ ἀπὸ κάθε ξενομανία καὶ ξενολατρεία, εἶναι θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλους καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τοὺς κατοίκους.

Τραγούδια τοῦ ὑποκόσμου τῶν μεγαλουπόλεων, τὰ λεγόμενα «λαϊκὰ τραγούδια», ποὺ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν λαόν μας καὶ τὸν ἐθνικὸν μας πολιτισμόν, κινδυνεύουν νὰ πλήξουν θανάσιμα τὸν ψυχικόν μας πολιτισμόν. Καλλιεργοῦν τὴν μοιρολατρείαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν Μία εἰσροὴ ξένων συνηθειῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων προσπαθεῖ νὰ ἐκτοπίσῃ πανάρχαια ἑλληνικὰ οἰκοδήματα. Μία ξενομανία καὶ μία ξενολατρεία βάλλει ἐπικινδύνως κατὰ τῆς πίστεως, εἰς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμά μας καὶ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον ζωῆς, συμπεριφορᾶς, εἰλικρινείας καὶ θαραλέας ἀντιμετωπίσεως τῆς ζωῆς. Εἶναι χρέος ὅλων τῶν ἑλλήνων καὶ ἑλληνίδων νὰ ἀμυνθοῦν καὶ νὰ ἀντιδράσουν ὁλοψύχως εἰς τὰ κύματα αὐτὰ ποὺ τραυματίζουν τὴν ἀγνὴν ἑλληνικὴν ψυχήν.

Τὴν 16ην Ἰουνίου ἑκάστου θὰ δοθῇ εὐκαιρία εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ νὰ διατρανώσουν τὴν πίστην των εἰς τὰς ἐθνικὰς μας παραδόσεις, τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔθιμά μας. Ἐπίσης ὅμως θὰ εἶναι καὶ μία ἐπίσημος προσφορὰ ὅλων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ Χωριὸ ὡς μιᾶς μεγάλης ἐθνικῆς ἰδέας.

Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων παρακαλοῦνται τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ χωριά μας. Μία ἐκδρομὴ στὰ Χωριὰ μας θὰ δυναμώσῃ ὅλους.

Ὅλοι οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι καλοῦνται τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ Χωριὰ τοῦ Νομοῦ Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ τῶν πόλεων θὰ ὀργανώσουν ἐκδρομὰς τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων των εἰς τὰ Χωριὰ καὶ θὰ ἀναπτύξουν εἰς τοὺς κατοίκους διάφορα θέματα, ὡς ἄνω ἀναφέρονται, καθὼς καὶ τῆς ἰδικῆς των ἐκλογῆς καὶ ἐμπνεύσεως.

Οἱ Γεωπόνοι, οἱ Δασικοί, οἱ Ἀγρονόμοι οἱ Κοινοτικοὶ καὶ Ἀγροτικοὶ Ἰατροὶ αἱ Ἀδελφαὶ καὶ αἱ Μοῖραι, οἱ Ὑπάλληλοι τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου καὶ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας, οἱ Μηχανικοί, οἱ Ὑπάλληλοι τῆς Νομαρχίας, οἱ Ἀστυνομικοί, οἱ Προϊστάμενοι ὅλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν θὰ ἀναπτύξουν εἰς καθολικὰς συγκεντρώσεις τῶν κατοίκων εἰδικὰ θέματα τῆς ἐκλογῆς των καὶ θὰ σημειώσουν τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα τοῦ πρώτου ἑξαμήνου 1963 καθὼς καὶ τὰ ὑπόλοιπα νὰ ἐκτελεσθοῦν κατὰ

(Συνέχεια στὴν 2 σελίδα)

Ο κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Ὁ γνωστὸς τῆς ἄκρας δεξιᾶς ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Ἐθνικοφρόνων κ. Θ. Τουρκοβασίλης, ἐκδηλῶν τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα καὶ ἔκτροπα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀποδοκιμάζων ταῦτα, προέβη εἰς τάς κατωτέρω πρὸς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον δηλώσεις:

«Αἱ ἐν σχέσει μὲ τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Θεσ)νίκης Κυβερνητικαὶ ἀνακοινώσεις περὶ δημαγωγίας καὶ ἀντεθνικότητος εἶναι ἐλάχιστα σοβαραί Προτιμωτέρα θὰ ἦτο ἡ σιγὴ ἕως ὅτου διαλευκανθοῦν αἱ προθέσεις τῆς Τρικύκλου μοτοσυκλέτας. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀτυχήματος, ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι μικροτέρα διότι Κυβέρνησις σημαίνει πρόβλεψις καὶ πρόληψις. Ἐὰν ὄχι ἡ εὐθύνη εἶναι βαρυτάτη Καὶ ἡ κύρωσις εἰς τὴν ὁποίαν αὕτη ὁδηγεῖ εἶναι μία καὶ μόνη: Ἡ ἄμεσος παραίτησις. Διότι ἐὰν μὴ τι ἄλλο, ἐλέγχεται ἡ Κυβέρνησις ἀνίκανος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν καὶ ὁδηγεῖ τὸν λαὸ εἰς ἀλληλοεξόντωσιν. Τὰ μετὰ τὰ γεγονότα σπαομωδιὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως οὐδεμίαν ἢ σχετικὴν ἔχουν ἀξίαν. Ἀλλὸ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως σημαίνει πολιτικὴν εὐθύνη καὶ αὕτη εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἔχει καθηλωθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡσὰν ὄστρακον μὲ ἀκαμψίαν πτώματος. Ὁ Βουλευτὴς Λαμπράκης, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξεύρω ἐὰν ζῇ τὴν στιγμὴν ταύτην, εἶναι ἕνας ζωηρὸς νέος μὲ ἐλευθεριαζούσας ἰδέας, ὄχι ὅμως καὶ κομμουνιστικὰς Ἡ συνεργασία του μὲ τὴν ΕΔΑ ὠφείλετο εἰς ἄλλους λόγους καὶ ὄχι εἰς κοινὴν ἰδεολογίαν. Ἀλλὰ καὶ κομμουνιστὴς ἐὰν εἶναι, ὑπάρχουν Νόμοι, διὰ τοὺς ἐγκληματοῦντας ὁπαδοὺς τῆς ἐρυθρᾶς ἰδεολογίας Φοβοῦμαι ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς ἐκτάκτως ἀνώμαλον πολιτικὴν ζωὴν — μορφῆς Μεντερικῆς — καὶ ἐφιστῶ ἀμέριστον τὴν προσοχὴ τοῦ εὐτυχῶς ἀναρρώσαντος Ἀνωτάτου Ἄρχοντος».

Μετὰ τάς τολμηρὰς αὐτὰς δηλώσεις τοῦ Βασιλόφρονος Πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ κ. Τουρκοβασίλη, ἀναμένομεν τὴν... ἀποκήρυξιν καὶ ἀποδοκιμασίαν τούτου παρὰ τῶν πατριδοκαπήλων ὑπερεθνικιστῶν ὡς φιλοκομμουνιστοῦ ἢ κομμουνιστοῦ! Δὲν ἀποκλείεται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὁ Ἄμβων τῆς ἐκκλησίας. Διότι ἐκεῖ ἔχομεν καταντήσῃ Ὁ ἄμβων νὰ χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ κήρυγμα τῆς μισαλλοδοξίας καὶ κληρικοὶ νὰ εἶναι ἐντεταγμένοι εἰς τὰς τάξεις τῆς ΕΡΕ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν διαφήμισιν ταύτης καὶ τῶν ἔργων της. Καὶ ἰδοὺ τὰ ἔργα της!

Η ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΦΕΡΕΚΙΔΟΥ

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ Σεβασμιωτάτου κατὰ τοῦ κ. Φερεκίδου, Διευθυντοῦ ὑπηρεσίας Β. Προνοίας ἐν Θεσπρωτίᾳ, ἐκτὸς τόπου καὶ Χρόνου, κατὰ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ἐπὶ τῇ τελετῇ θεμελιώσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἐν Ν. Σελευκείᾳ, προεκάλεσεν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς προσκεκλημένους καὶ ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἓν ἐπὶ πλέον—εἰς τὰ τόσα προηγούμενα — σοβαρὸν ὀλίσθημα. Γνωσθεῖσα δὲ εὐρέως παρὰ τῇ Θεσπρωτικῇ κοινωνίᾳ προεκάλεσεν ὀργὴν καὶ δυσφορίαν.

Οἱ λόγοι τῆς ἐπιθέσεως στεροῦνται σοβαρότητος, ὁ τόπος τῆς ἐκδηλώσεως ἀκατάλληλος καὶ τὰ λεχθέντα εἰς βάρος τῆς ὑπηρεσίας Β. Προνοίας, ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ κύρους τοῦ κ. Φερεκίδου, ὡς προϊστάμενου ταύτης στεροῦνται ἴχνους ἀληθείας. Διότι ἐὰν ὑπάρχῃ ἕνας Νομὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ὑπηρεσία Βασ. Προνοίας ἐλειτούργησε καὶ λειτουργεῖ ὁμαλῶς καὶ ἀποδοτικῶς καὶ οἱ κάτοικοι εἶναι εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς κοινωφελοῦς δράσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ του, ὁ Νομὸς οὗτος εἶναι ὁ τῆς Θεσπρωτίας. Καὶ διὰ νὰ λειτουργῇ ὁμαλῶς καὶ ἀποδοτικῶς καὶ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Θεσπρωτικῆς κοινωνίας καὶ ν' ἀποκτήσῃ περιεχόμενον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἱκανότητας καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ διευθύνοντος τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην κ. Φερεκίδου, ὡς παγκοίνως ὁμολογεῖται. Ἐπαίνων συνεπῶς εἶναι οὗτος ἄξιος καὶ ὄχι ἐπικρίσεων. Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἐπεκρίθη δριμέως παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἡ ἄδικος κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσις.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ ὑπηρεσία Προνοίας βάλλεται ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές. Κανεὶς ἐντεῦθεν δὲν ἔβαλε τὴν ὑπηρεσίαν Β. Προνοίας. Καὶ ἀκόμη περισσότερον ἔσωθεν. Ἀχαρακτήριστος ὁ ὑπαινιγμὸς περὶ ἔσωθεν ἐπιβολῆς, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐκτόπισιν προφανῶς ἐντεῦθεν τοῦ κ. Φερεκίδου. Δὲν λείπουν δυστυχῶς οἱ κακοὶ δαίμονες ἀπὸ καθε τόπον. Καὶ προφανῶς ὁ Σεβασμιώτατος ἔπεσε θῦμα τῶν κακῶν τούτων δαιμόνων

Πρέπει νὰ συνηθήσωμεν νὰ τιμῶμεν τοὺς ἐργαζομένους ἀποδοτικῶς ὑπαλλήλους καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐπικρίνωμεν καὶ πικραίνωμεν Διότι ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην τῶν καλῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων του. Ἀποτελεῖ θανάσιμον σφάλμα ἡ τακτικὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου νὰ ἐξαίρῃ τὴν ἀξίαν ὑπαλλήλων δυσμενῶς ἀπερχομένων ἐντεῦθεν καὶ νὰ ἐπικρίνῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὡς ἄριστοι καὶ ἀποδοτικοί. Ἄλλως τε τοὺς ὑπαλλήλους κρίνουν οἱ προϊσταμένοι των καὶ ἡ Μητρόπολις οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ ἀναμιγνύεται ὡς ἀλλότρια καθήκοντα. Οἱ διοικοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν πρέπει νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὁ Δεσποτισμός, ὁ ἔχων τὰς ρίζας εἰς τὸ παρελθόν, εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν σύγχρονον ἐποχήν. Πέραν τούτου ἡ καλλιέργεια πνεύματος δουλικότητος καὶ δουλοφροσύνης, εἶναι ἐπίσης ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐποχὴν τὴν σημερινὴν Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐκτὸς τῶν ἐκ γενετῆς δουλοφρόνων, κολάκων, Φαρισαίων καὶ συμφεροντολόγων, δὲν ἀνέχονται τὴν δουλικότητα. Ἀνεδαφικαί, ἑπομένως, αἱ ἀντιλήψεις τοῦ Σεβασμιωτάτου, αἱ ἐκτεθεῖσαι ἐν Ν. Σελευκείᾳ. Αἱ ἄδικοι κατὰ τοῦ κ. Φερεκίδου ἐπικρίσεις δὲν ἐζημίωσαν τοῦτον. Τοὐναντίον τὸν ἐξύψωσαν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Καὶ πιστεύομεν νὰ κατέστησαν στερεωτέραν τὴν θέσιν του, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑπηρεσια-

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

Ἡ δολοφονία τοῦ μετὰ τῆς ΕΔΑ συνεργαζομένου Βουλευτοῦ Γρ. Λαμπράκη, διὰ σκοπούς πολιτικοὺς, προεκάλεσε, ὄχι μόνον Πανελλήνιον ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ Παγκόσμιον. Λόγῳ τῆς προσωπικότητός του καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τάς ὁποίας ἐξετελέσθη. Οὐδέποτε πολιτικὴ δολοφονία προεκάλεσε τόσην συγκίνησιν εἰς τὸν λαόν, ὅσον ἡ δολοφονία τοῦ Γρ Λαμπράκη. Καὶ ἡ συγκίνησις ὑπῆρξε γενικὴ τοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως ἑκάστου.

Ὁ Γρηγ. Λαμπράκης συνεργάζετο, ὡς ἀνεξάρτητος βουλευτὴς μὲ τὴν ΕΔΑ, ἀλλά, ὡς ἐδήλωσεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Βασιλοφρόνων (Ἐθνικοφρόνων) κ. Τουρκοβασίλης καὶ συμπολίτης τοῦ δολοφονηθέντος, δὲν ἦτο κομμουνιστής. Ὑπῆρξε διακεκριμένος ἐπιστήμων, ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ὀλυμπιονίκης καὶ μεγάλος ἀνθρωπιστής. Διεκρίνετο διὰ τὴν μαχητικότητά του καὶ τὰ ὑψηλὰ δημοκρατικὰ καὶ ἀνθρωπιστικὰ ἰδεώδη Καὶ ἐξετιμᾶτο ὡς ἄνθρωπος, ἐπιστήμων καὶ πολιτικὸς ἀπὸ ὁμόφρονας καὶ ἀντιφρονοῦντας. Φυσικὸν ὁ θάνατός του νὰ προκαλέσῃ τήν τόσον ἔκδηλον συγκίνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, λόγῳ τῆς μεγάλης του προσωπικότητος. Ἡ πρωτοφανὴς συμμετοχὴ εἰς τὴν κηδείαν του 300 000 Ἀθηναίων, ὁμοφρόνων καὶ ἀντιφρονούντων, μαρτυροῖ ὅτι ὁ θάνατός του ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν καὶ ἀπόδειξιν ὅτι ὁ θάνατός του ἀφίνει κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὸν τόπον.

Ἀλλὰ καὶ Διεθνῶς προεκάλεσεν ἰδιαιτέραν συγκίνη

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελίδα)

ΑΙ ΗΜΕΡΑΙ "ΜΗΤΕΡΑΣ,, ΚΑΙ "ΠΑΙΔΙΟΥ,,

'Αντιγράφοντες τοὺς ξένους ἐσυνηθίσαμεν καί ἡμεῖς νά ἑορτάζωμεν τὴν ἑορτὴν «τῆς μητέρας» καὶ τὴν ἑορτὴν «τοῦ παιδιοῦ. Ξεχωριστά ἡ κάθε ἑορτή, ἐν' ὦ πρόκειται περί ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προβλήματος, ποῦ ἀφορᾶ τὸ μέλλον τῆς Φυλῆς.

'Από τήν συζήτησιν ποῦ ἔγινε στάς 'Αθήνας εἰς συνέδριον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Δημάρχου κ. Τσουκαλᾶ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς Μητέρας τά συμπεράσματα εἶναι ἀπογοητευτικά. ὑστεροῦμεν εἰς τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς ἐργαζομένης Μητέρας, ἡ ὁποία δέν ἔχει ποῦ νά ἀφήση τὸ μικρὸ παιδί της διά νά μεταβῇ εἰς τὴν ἐργασίαν της καὶ τῶν πειό ἀπολιτίστων λαῶν.

'Αναφερομένη ἡ Δημοτικὴ Σύμβουλος κ. Δεράκη εἰς τὸ θέμα τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς νοσηλείας τῆς βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας, εἶπε πράγματα καταπληκτικά.

Εἰς σύνολον 1.500 000 παιδιῶν ἐξητάσθησαν μόνον 200.000 καί ἀπὸ τὰ 42709 κρεββάτια νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων διατίθενται 968 διὰ τὰ παιδιά. Αὐτὸ σημαίνει εἶπε ἡ κ. Δεράκη — ὅτι ἀὸ Κράτος διαθέτει τὸ 0,1ο)ο τοῦ προϋπολογισμοῦ του γιά τά παιδιά, δι' αὐτό ἄλλως τε ἔχομεν τά πρωτεῖα ἀνάμεσα σέ ὅλες τὲς πολιτισμένες χώρες τοῦ κόσμου στὴν παιδική νοσηρότητα καὶ θνησιμότητα».

Καὶ μερικοὶ ἀριθμοί διὰ τὴν προστασίαν τοῦ παιδιοῦ: 'Από τά 500.000 παιδιά τῶν 'Αθηνῶν, προστατεύνοται ἀπὸ τὰ 13 Κέντρα Παιδικῆς χαράς τοῦ Δήμου μόνον 3 000. 'Από τὸ 1.000 000 παιδιὰ ὁλοκλήρου τῆς χώρας ἡλικίας 3—6 ἐτῶν, μονάχα 9000 περιθάλπονται εἰς τοὺς 114 Παιδικοὺς Σταθμοὺς τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. καὶ ἄλλα 38.000 φιλοξενοῦνται εἰς δημόσια ἰδιωτικὰ νηπιαγωγεῖα, ἐν' ὦ θὰ ἔπρεπε νὰ φιλοξενοῦνται ὑπὲρ τὰ 350.000 παιδιά.

'Εντεῦθεν προκύπτει ἡ ἀνάγκη μιᾶς Πανεθνικῆς Σταυροφορίας διά τὴν ἵδρυσιν Παιδικῶν Σταθμῶν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, ἄν θέλωμεν νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἐργαζομένην μητέρα καὶ τὰ παιδιὰ τῆς βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας.

'Αλλὰ διὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ τὴν Παιδείαν τὰ Κράτος δαπανᾶ ψυχία μολονότι ἀποτελοῦν τὰς βασικὰς προϋποθέσεις τῆς ὑπάρξεως τῆς Φυλῆς καὶ ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ της, προσκρούει πάντοτε εἰς τὴν ἔλλειψιν χρημάτων! Χρήματα ὑπάρχουν μόνον — καὶ διατίθενται ἐν ἀφθονίᾳ ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα τοῦ Λαοῦ — διὰ τὴν ἀνέγερσιν πολυτελῶν ξενοδοχείων εἰς Πάρνηθα καὶ ἀλλοῦ Καὶ ἐπωμιζόμεθα τὰ μεγαλείτερα οἰκονομικὰ βάρη, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν πληθυσμόν καὶ τὸ εἰσόδημα, διὰ τὴν ἄμυνα ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων λαῶν, κατὰ πολὶ εὐρωστοτέρων ἡμῶν οἰκονομικῶς, οἱ ὁποῖοι, διὰ τὸν κοινὸν σκοπὸν εἰσφέρουσιν ὀλιγώτερα, ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν πληθυσμὸν των καὶ τὰ εἰσοδήματά των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν μένουν περιθώρια διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐργαζομένης Μητέρας καὶ τοῦ Παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν μαστιζομένων ὑπὸ τῆς πείνης λαϊκῶν τάξεων. Βαδίζομεν οὕτω κατάκρημνῶν καί ὁμιλοῦμεν περὶ εὐημερίας — μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μᾶς κοπῇ κάθε βοήθεια τῶν ξένων καὶ συμμάχων — καὶ ἑορτάζομεν μὲ λόγους τὴν ἡμέραν τῆς Μητέρας καὶ τοῦ Παιδιοῦ. .

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1 σελίδα)

τὸ Βον ἐξάμηνον τρέχοντος ἔτους. Θά εἶναι μία ἡμέρα ἐντόνου πνευματικῆς χαρᾶς, καί ψυχαγωγίας τοῦ Χωριοῦ Καὶ θά εἶναι μία εὐκοιρία νὰ ἐξαρθῇ τὸ ἑλληνικὸν θαῦμα τῆς ἀντιστάσεως κατά τόσων ἐχθρῶν μας καὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἐρείπια καὶ καταστροφάς Μία ἐκλεκτὴ πνευματική τροφή θὰ δοθῇ εἰς τὸ Χωριό. Ἡ ἐνισχυσις τῆς αἰσιοδοξίας καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸ μέλλον τοῦ τόπου θὰ εἶναι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ὅλης ἑορτῆς

Οἱ κ.κ. Προϊστάμενοι τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, πρὸς οὓς κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα, παρακαλοῦνται νὰ ἐκδώσουν ἐγκαίρως τὸ σχετικὸς διαταγὸς εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρετοῦντος ἵνα προετοιμασθοῦν καὶ προσφέρουν ὅ,τι καλύτερον εἰς τὰ Χωριά μας.

Τὴν ὁριζομένην ἡμέραν 16ην Ἰουνίου, ἐκτὸς τῶν Διδασκάλων, πρέπει νὰ εἶναι σὲ κάθε χωριὸ τοὐλάχιστον καὶ ἕνας ἄλλος ὁμιλητὴς Δημόσιος ὑπάλληλος. Τὸ πρόγραμμα τῆς Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως δύνατοι νὰ πραγματοποιηθῇ πλήρως. Οἱ κ.κ. Γυμνασιάρχαι καὶ οἱ Διευθυνταί τῶν Δημοτικῶν Σχολείων ὡς Πρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν Κοινοτικῆς Ἀναπτύξεως θά ἐκδώσουν ἕνα πρόγραμμα ἑορτῆς, ἐθνικῶν χορῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ ὁμιλιῶν μέ ποικίλα θέματα ὡς ἀναφέρεται ἀνωτέρω. Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες δύνανται νὰ ἀποφασίσουν τὴν ἀνάληψιν πιστώσεως δι' ἀγοράν ἑνός μαγνητοφώνου χάριν τῆς ψυχαγωγίας τῶν κατοίκων, ὑποβάλουν δέ τὴν ἀπόφασίν των πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Νομαρχίας ἢ τοῦ Ἐπορχείου.

Οἱ κ.κ. Γυμνασιάρχαι καὶ Δ)ναταί τῶν Δημ. Σχολείων παρακαλοῦνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Νομαρχία ἀναφορὸν διά τὴν ὅλην ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς καὶ τάς ἰδιαιτέρας των παρατηρήσεις καί εἰσηγήσεις.

'Ο Νομάρχης
Κοσμᾶς 'Αντωνόπουλος

κὴν. Διότι κατέστη συμπαθέστερος εἰς τὴν Θεσπρωτικὴν κοινωνίαν μετά τὴν κατ' αὐτοῦ ἀδικαιολόγητον ἐπίθεσιν. Καί οὐδείς — πέραν ἴσως τοῦ 'Ιεροκήρυκός του — ἐπεδοκίμασε τὴν πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου. 'Αντιθέτως πολλοὶ τὴν ἐπέκριναν. Εἰς μάλιστα χωρικὸς, δυσφορῶν, ἠκούσθη λέγων: 'Εὰν γίνῃ ἕνα Δημοψήφισμα εἰς τὴν Θεσπρωτίαν ὁ κ. Φερεκίδης θὰ λάβῃ τὰ 90 ο)ο τῶν ψήφων καὶ 10 ο)ο οἱ ἄλλοι». Δὲν διηυκρίνισε ποίους ἄλλους ἠννόει...

ΧΡΟΝΙΖΕΙ Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΘΕΝΤΩΝ ΟΜΗΡΩΝ

'Ανέγνωμεν μερικάς ἐπιστολὰς τοῦ τ. Βουλευτοῦ κ. 'Αθανασάκου, ἀπευθυνομένας πρὸς τοὺς Προϊσταμένους διεφόρων ὑπηρεσιῶν. Κουστικώτατον τὸ περιεχόμενον, καί ἐπιτιμητικὸν. Τὸ θέμα ἀφορᾶ τοὺς ἐπανεπατρισθέντας ὁμήρους ἀπὸ τὸ 1961 καὶ ἐντεῦθεν καὶ καταγομένους ἀπὸ τὸ 'Ασπροκλήσιον, Τσαμαντᾶ καὶ ἐν συνεχείᾳ Βαβουρίου, Λειά, ἔνθα ὑπάρχουν περὶ τοὺς 35 — 40 ἐπαναπατρισθέντες ἀτακτοποίητοι ἀπὸ ἀπόψεως στέγης καὶ ἀγροτοκτηνοτροφικῆς ἀποκαταστάσεως.

Τὸ φαινόμενον εἶναι θλιβερὸν καὶ ἀποκαρδιωτικόν συνάμα Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἦλθον εἰς τὴν Πατρίδα μέ κατεστραμμένην τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν των καὶ ἄστεγοι. Χρόνια τώρα περιμένουν τὴν δανειοδότησιν διὰ νὰ ἀποκτήσουν στέγην. Καὶ χρόνια παρεμένουν ἄστεγοι Διότι τὸ θέμα «περιεπλάκη εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἀσυγκινήτου γραφειοκρατίας καὶ δὲν φαίνεται νὰ τελειώσῃ ποτέ. Εἶναι κρῖμα ὅτι ὑπάρχουν μέσα ἐκχορηγήσεων τοῦ Κράτους καὶ ταῦτα νὰ μένουν ἀχρησιμοποίητα» γράφει ὁ κ. 'Αθανασᾶκος πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ μαρτύριον τῶν ἐπαναπατρισθέντων ὁμήρων. Καὶ διὰ νὰ ζητῇ τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Νομάρχου, σημαίνει ὅτι ἀπηύδησε ἀπὸ τὰς ἀναβλητικότητας τῶν λοιπῶν φορέων τῆς ἐξουσίας.

Εἰς ἑτέραν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Δ)ντὴν Νομαρχίας καὶ Δ)ντὴν Γεωργίας Θεσπρωτίας γράφει τὰ ἑξῆς:

«'Επιθυμῶ νὰ σᾶς παρακαλέσω πολύ, ἵνα προσέξητε τὸ ζήτημα (τὸ ὁποῖον ἀφορᾶ τοὺς ἀδελφοὺς Πάσχου Φίλιππου καὶ Ζῆκον) καὶ νὰ ἐνεργήσητε ἐγκαίρως ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὸ στεγασθοῦν οἱ ἄνθρωποι κατά τὸ θέρος, διότι θὰ εἶναι πρός ἐντροπὴν ὅλων μας, κράτους, καὶ διοικήσεως, νὰ ὑπάρχωσι τὰ μέσα καὶ αἱ δυνατότητες πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἀτυχῶν συμπατριωτῶν καὶ νὰ μὴ καταστῇ τοῦτο δυνατὸν ἀπὸ ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος καὶ ἀπὸ ἀκινησίαν τῆς Διοικήσεως».

Τὰ κείμενα τῶν ἐπιστολῶν φέρουν ἔκδηλα τὰ σημεῖα τῆς ἀγανακτήσεως διὰ τὴν νωθρότητα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν νὰ δώσουν λύσιν εἰς τὸ ζωτικὸν τοῦτο θέμα τῆς προστασίας τῶν πασχόντων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι δεινοπαθήσαντες ἐπὶ μίαν 15ετίαν ἐπεδίωξαν τὸν ἐπαναπατρισμὸν διὰ νὰ εὕρουν τὴν ἐπιβαλλομένην προστασίαν τοῦ Κράτους, τῆς Πατρίδος των. Εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένοι αἱ ἐπικρίσεις τοῦ κ. 'Αθανασάκου ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ κατάντημα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, αἱ ὁποῖαι γωχελῶς κινοῦνται διὰ νὰ μὴ δοθῇ ποτὲ λύσις εἰς θέματα ἀπτόμενα τῆς Κρατικῆς ἀξιοπρεπείας.

Μᾶς προξενεῖ ἰδιαιτέραν κατάπληξιν τὸ γεγονός, διότι εἰς προηγηθέντα διαβήματα ἡμῶν, ὑπὲρ τῶν Πεσχαίων ἐπὶ Νομάρχου Τσιρκινίδη, ἐδόθησαν παρ' αὐτοῦ διαβεβαιώσεις περὶ ταχείας ἀποκαταστάσεως τούτων. Καὶ ἡ κατάπληξίς μας εἶναι δικαία, μανθάνοντες ὅτι, παρὰ τὴν παρέλευσιν ἔκτοτε ἄρκετοῦ χρόνου, τὸ ζήτημα ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκκρεμῇ, ἐν' ὦ ὑπάρχουν οἰκόπεδα, γοῖαι ἀδιάθετοι καὶ χρήματα διὰ τὴν στέγασίν των. Καὶ ἡ ἐκκρεμότης προκαλεῖ τὴν δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τὴν ἀπογοήτευσίν των. Πέραν τούτου ἀποβαίνει ἐπὶ ζημίᾳ τῆς πατρίδος, διότι πολλαπλασιάζει τοὺς δυσαρεστημένους καί δημιουργεῖται πρόσφορον ἔδαφος διὰ τὸν κομμουνισμὸν πρὸς ἐκμετάλλευσιν. Ἐκτὸς ἄν πιστεύουν οἱ φορεῖς τῆς ἐξουσίας ὅτι μέ τὰ ἐξόρκια τῶν κληρικῶν κατορθώνεται ἡ ἐξόντωσις τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ὄχι μὲ τὴν στοργὴν πρὸς τοὺς ἐξαθλιωμένους καὶ τολαιπωρημένους.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ἡ γοργότης τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Νομάρχου κ. 'Αντωνοπούλου. Ἄς ἐπιληφθῇ προσωπικῶς τοῦ θέματος τούτου διὰ νὰ δώσῃ τὸ συντομώτερον μίαν δικαίαν λύσιν εἰς τὸ θέμα. Καὶ ἄς μὴ περιμένῃ ἀπὸ τὴν κορκινοβοτοῦσαν γραφειοκρατίαν νὰ δώσῃ λύσιν. Διότι ἡ γραφειοκρατία, ὡς ὀρθῶς τονίζει ὁ κ. 'Αθανασάκος, περιπλέκει τὰ πράγματα ἀντὶ νὰ ἐξομαλύνῃ.

Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1 σελίδα)

σιν ὁ θάνατός του, ὡς μαρτυροῦν τὰ ἀπειράριθμα τηλεγραφήματα συλλυπητήρια καὶ διαμαρτυρίας, ἀποδοκιμασίας καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως, πολλῶν προσωπικοτήτων καὶ 'Οργανώσεων, ὡς καί τοῦ τύπου. 'Η Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔσπειρε ἀνέμους καί θερίζει θυέλλας. Βαρυτάτη ἡ εὐθύνη της διὰ τὸ πολιτικὸν τοῦτο ἔγκλημα, ποῦ ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὴν 'Ελλάδα. Εἴθε ὁ θάνατος νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀφύπνισιν τῶν ἰθυνόντων τὰς τύχας τοῦ ἔθνους διὰ νὰ προληφθοῦν χειρότεραι ἐξελίξεις καὶ τὴν μὴ ἀναζωπύρωσιν τῶν παθῶν, αἱ ὁποῖαι, ὁσάκις ἐξεδηλώθησαν εἰς τὸ 'Ελληνικὸν στερέωμα, προεκάλεσαν ἐθνικὰς καταστροφάς, ἀλλὰ καί σκληρὰς κυρώσεις.

Τὸ ἀθῶον αἷμα τοῦ Γρηγ Λαμπράκη, τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος καὶ ἀνθρωπιστοῦ, εἴθε νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ πολιτικοῦ ἤθους, εἰς τὸν κατευνασμὸν τῶν παθῶν καί εἰς τὴν πρόληψιν μεγαλειτέρων δεινῶν διὰ τὴν χώραν μας, τὴν ὁποίαν ἄγουν κατά κρημνῶν καὶ ὁδηγοῦν εἰς Διεθνῆ ἀνυποληψίαν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σημερινὴν φατρίαν, ἡ ὁποία λυμαίνεται τὴν 'Ελλάδα μας καί ἡ ὁποία ὁδηγεῖ πρὸς τὸν 'Εθνικὸν Διχασμόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

'Ηρραβωνίσθη ὁ Συμπολίτης μας κ. Νικόλ' Κ. Κόκκας μετά τῆς ἐπίσης συμπολίτιδος δος Εὐαγγελίας Πάνου Μιχαλᾶ. Καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

— 'Ο συμπολίτης μας ἐμπορος κ Βασίλειος Δ. Σιαφάκας καὶ ἡ ἐκ Φιλιατῶν δίς ἐλθοῦσα Γ Κύρκου, θυγατηρ τοῦ ἐξαιρέτου φίλου, ἐμπόρου καὶ διακεκριμένου μέλους τῆς κοινωνίας Φιλιατῶν κ. Γεωργίου Κύρκου ἐτέλεσαν τούς γάμους των ἐν 'Ηγουμενίτσῃ Εἰς τούς νεονύμφους εὐχόμεθα εὐτυχίαν καὶ χαράν. Καὶ εἰς τοὺς οἰκείους των ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια

— 'Ομοίως ὁ κ 'Ιάσων Μ. Παππᾶς, ἐκ Καστρίου, ἔμπορος ἐν 'Ηγουμενίτσῃ καὶ ἡ δίς Εὐτυχία Πέρου ἐκ Φοινικίου Φιλιατῶν. Τοὺς εὐχόμεθα εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Συγχαρητήρια

Εἰς τὸν φίλον μου κ. Χρηστόφ. Παπαδόπουλον, υἱόν τοῦ Βουλευτοῦ 'Ιωαννίνων κ. 'Αλέκου Παπαδοπούλου, μνηστευθέντα μετά τῆς δος Εἰρήνης Παλαιοδήμου, Διευθυντρίας 'Αγγλικοῦ 'Ιστιτούντου 'Ηγουμενίτσης, ἀποστέλλω ἐκ Δ. Γερμανίας θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμενος ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Θωμᾶς 'Αγγελοζώης
ἐκ Ραγίου 'Ηγουμενίτσης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΛΑΤΑΡΙΑΣ

'Αριθ. Πρωτ. 386

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος Πλαταριᾶς προσκαλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ὑποβάλωσιν τὰς αἰτήσεις των πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης μετὰ τῶν κατὰ Νόμον δικαιολογητικῶν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῶν ἄρθρων 4.6 7.8 9 10 καὶ 15 τοῦ Νόμου 1726,51 περὶ Κώδικος Κατασάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Δι' ἀπλείονας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι δύνονται νὰ ζητήσωσι τοιαύτας παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ἐν Πλαταριᾷ τῇ 29 Μαΐου 1963.

'Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
'Αναστάσιος Βάσσος

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

— Τὸ 'Υπ. Ἐθν. Ἀμύνης προεκήρυξε διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάταξιν 50 προτάκτων τηλεγραφητῶν διὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ ὑπηρεσίας ξηρᾶς.

— 'Επίσης ἕτερον διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάταξιν Ναυτικῶν Δοκίμων κατὰ τὸ ἔτος 1963 — 64, δώδεκα μαθητῶν μαχίμων καὶ 12 τεχνικῶν διὰ τὴν 1 — 8 -- 63. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ (Τμῆμα Β').

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

'Ο εἰς Γερμανίαν μετανάστης συμπατριώτης κ. 'Ανδρ. 'Αθανασίου μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς:

«Συγκινούκεθα ὅταν σκεπτόμεθα τὴν ἐποχὴ αὐτή, στὰ ξένα ποῦ βρισκόμεθα, τὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας. Καρδιὰ τῆς ἀνοίξεως, χαρὰ Θεοῦ. 'Εποχή τῆς καλλιεργείας. Κοσμοσυρροή, γεμάτες ἡ στράτες, μέ τοὺς ἀγρότες πηγαίνοντας νὰ ὀργώνουν, νὰ προπαρασκευάζουν τὴν γῆ γιὰ τὴν θερινὴ καλλιέργεια, τὸ φύτευμα δένδρων, τὸ σπάρσιμο τῶν κήπων. Οἱ ζευγολάτες μὲ τ' ἀλέτρια. 'Η κοπέλλες μὲ τ' ἄσπρα τους μαντήλια σᾶν τὰ κρινολούλουδα στοὺς κάμπους. Οἱ τσομπαναραῖοι νὰ φυλᾶνε τὰ πρόβατα καὶ νὰ παίζουν παθητικὰ τὴν φλογέρα τους. Τὰ κουδούνια καί κυπριά νὰ στολίζουν τὸν λαιμὸ τῶν προβάτων. Τὰ πουλιὰ νὰ κελαϊδοῦν στὰ δάση. 'Η ἄνοιξι ἡ καλύτερη ἐποχὴ τοῦ χρόνου μὲ τὲς ἀπέραντες χάρες της. Ὅλα αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα σκεπτόμασθε ἐμεῖς οἱ ξενητευμένοι τὴν ὥμορφη αὐτὴ ἐποχὴ τῆς ἄνοιξης. Καὶ νοσταλγοῦμε τὴν Πατρίδα. Καὶ καταριόμασθε τὴν τύχη ποῦ μᾶς ἔφερε ἄθελά μας στὰ ξένα

Ἄρα γε νὰ ὑπάρχῃ καὶ τώρα τόση κίνησι στοὺς κάμπους μας, στὰ βουνά. στὶς στράτες; 'Ασφαλῶς ὄχι. Γιατί λείπουν ἀπό τούς ἀγροὺς καί τὰ βουνά οἱ ἀγρότες, οἱ τσομπαναραῖοι ποῦ ἡ ἀνάγκη τοὺς ἐξηνάγκασε νὰ ἐκπατρισθοῦν. Γιὰ νὰ δουλεύουν σκληρά στά ξενα γιά τόξεροκόμματοκαὶν' ἀφίνουν ἀκαλλιέργητη τὴν γῆτῶν πατέρων τους, τὸν τόποποῦγεννήθηκον.

'Ορθὰ τὰ μέτρα ποῦ πέρνει ὁ φιλοπρόοδος Νομάρχης μας γιὰ τὴν ἐπίδοσι στὴν δενδροκαλιέργεια, στὴν ἀξιοποίησι τῆς γῆς μας γιὰ νὰ μπορέσῃ καί ὁ ἀγροτικὸς καὶ κτηνοτροφικὸς μας κόσμος νὰ βελτιώσῃ τὰ οἰκονομικά του. Ὅμως ἡ προσπάθεια καί ἡ ἀγαθὴ προαίρεση προσκρούει σ' ἕνα μεγάλο ἐμπόδιο. Λείπουν τὰ ἐργατικά χέρια. Λείπουν οἱ ζευγίτες. 'Η μετανάστευσις, ὅσο καί ἄν μᾶς προσφέρῃ μιὰ προσωρινὴ ἀνακούφισι, ἀποτελεῖ πυορροοῦσαν πληγὴν γιὰ τὸ Ἔθνος.

Νοσταλγοῦμε τὴν Πατρίδα μας μὲ τὲς φυσικὲς καλλονές, της τὸ ἥπιο κλῖμα, τὸν ἀστερόεντα γαλανὸ οὐρανό της. Παρά ταῦτα καί ἡ φύσις μᾶς κατατρέχει. 'Απρίλης καί Μάης μήνας, ποῦ ἄλλοτε καὶ ὁ τζίτζικας διαμαρτυρόνταν γιὰ τὴν ζέστη καὶ ἔχουμε συνεχεῖς βροχὲς, ποῦ ἐμποδίζουν τὴν καλλιέργεια.

Τὸ 1960 ἐτύχαμε γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὸ Καρβουνάρι στὴν θέσι «Ζάϊστσο» Παρ' ὅλα τὰ ἔξοδα ποῦ ἐδαπανήσαμε τὸ 1960 δέν κατωρθώσαμε νὰ θερίσουμε τοὺς καρπούς τῶν κόπων μας. Μᾶς πλημμύρισαν τὰ νερά. Πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ἐφέτος ἡ ἄνοδος τῶν ὑδάτων, πρωτοφανὴς στὴν ἱστορίαν, θὰ μᾶς στερήσῃ τὴν καλλιέργεια καὶ ἐφέτος καὶ ἴσως καὶ γιὰ πολλὰ χρόνια, γιατί καλύπτει μέγα μέρος τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, ποῦ θὰ μείνουν ἀκαλλιέργητοι. Εἶναι σοβαρὸ τὸ θέμα. Καί ἄς τὸ μελετήσῃ ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ Δ)τὴς Γεωργίας κ. Θεοτόκης, ἐάν φιλοδοξοῦν νὰ προσφέρουν κάτι ὠφέλιμον εἰς τὸν τόπον μας καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπιστροφὴν μας. 'Αλλοιῶς «κλόψτα Χαράλαμπεν»!

Μέ τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς αἰεὐχαριστῶν διὰτὴ φιλοξενίαν

'Ανδρέας 'Αθανασίου
Μετανάστης εἰς Γερμανίαν
ἐκ Κυρᾶ -Παναγιᾶς Παραμυθιᾶ.

ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ
ΣΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΜΙΧΑΗΛΔΗ

— Βάλτε καὶ τ' ἄρματά μου νὰ τραβᾶν κι' αὐτά.
— Κι' αὐτά τραβᾶνε Κώστα, σὺ δὲ φαίνεσαι

(Δημοτικό)

Ἔρχεται Κώστα ἡ ἄνοιξι κι'
ἡ πλάση πέρα ὡς πέρα
Παιζογελάει καὶ χαίρεται ὁμορφοστολισμένη
μὲ τ' ἄσπρα, μὲ τὰ κόκκινα
καὶ μὲ τὰ λουλουδᾶτα.
Χλοΐζουν ὅλες οἱ πλαγιές, τὰ σάδια πρασινίζουν,
'Ανθίζουν οἱ κορομηλιές, τὰ δέντρα βλασταρώνουν
Τὰ φράξα μπουμπουκιάζουνε
καὶ τὸ πλατάνια διόνυν.
Κόβει ἡ παιδούλα λούλουδα
στὸ ρόμμα τ' ἁρμαθιάζει
Μ' ἄνθους κλωνάρια κουτσουπιᾶς καὶ φύλλα μαυροδάφνης
'Αλλοῦ βελάζουν πρόβατα, ἀλλοῦ λαλοῦν κουδούνια,
'Αλλοῦ τσαγούδι ἀκούγεται, ἀλλοῦ φλογέρα παίζει
Πετάει τὴν κάπα του ὁ βοσκός, τὴν ἀκουμπάει στὴν τούφα
Κι' ἄλλος μοβλάει τὰ σκυλιά, ἄλλος τὰ πολεμάει,
Ἄλλος τὰ πρόβατα βαρεῖ, ἄλλος τὴ στρούγκα σιάζει.
Λαλεῖ στὸ τσέπι ἡ πέρδικα, στὸ δέντρο κραίνει ὁ κοῦκος
Χρυσώνονται ὅλα τὰ βουνὰ καὶ λάμπουν οἱ ραχοῦλες
Στὸ χάραμα, στὸ φέξιμο, στὸ σώσιμο τῆς μέρας.
Βγαίν' ἀπ' τὴν τούφα του ὁ λαγός, καὶ τρίβεται σ' ἡ φτέρη
καὶ τ' ἀγριοχελίδονο ἀπ' τὸ γκρεμὸ πετιέται.
Ἔρχεται, φτάνει ἡ Πασχαλιὰ μὲ τὶς λαμπρὲς ἡμέρες,
Μέ τ' ἁη-Γεωργιοῦ, μὲ τ' ἁη Θωμᾶ καὶ τ' ἄλλα πανηγύρια
Ὅπου χορεύουν ξωτικὲς στοὺς ἠσκιους ἀπὸ κάτου.
Καὶ σὺ ξεφτέρι, σταυραητὲ, κορυδαλὲ κι' ἀηδόνι
Τώρα ποῦ γέεται γαμπρὸς ὁ ἥλιος κι' ἡ γῆς νύφη
Στὸν Ἅδην ἐρροβόλησες μὲ συντροφιὰ τὸ χάρο.

Σπύρ. Μουσελίμης

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΥΣ ΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ

'Η περιφέρεια τοῦ Νομοῦ Θεσπρωτίας, ἀκραία τῆς 'Επικρατείας, ἀπὸ ἀπόψεως δημοσίων ὀργάνων ἐπανδροῦται ἑκάστοτε ἐκ τῶν ἐνόντων. Εἶναι δέ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατοίκων ἔκδηλος ὅταν συμπίπτει εἰς τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπανδρώσεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν νὰ τοποθετηθῇ ἄξιος Κρατικὸς λειτουργός, τὸν ὁποῖον μέ τὴν ἀλάνθαστον καὶ ἀντικειμενικὴν κρίσιν του βαθμολογεῖ εὐθὺς ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρετηρήθη εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Τζαβέλλα ὁ ὁποῖος ἐπεβλήθη εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ ὅσον οὐδεὶς ἄλλος προγενέστερος τούτου, μολονότι καὶ οὗτοι ὑπῆρξαν καλοὶ καὶ ἱκανοί. Παρετηρήθη μετὰ σύντομον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως εἰς τὴν Δ)σιν Χωρ)κῆς Θεσπρωτίας τοῦ ἀπελθόντος ἤδη ἀντ)χου Χωρ)κῆς κ. Χονδρογιάννη. 'Από τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ ἀνωτέρω ἀξιωματικοῦ ὁ λαὸς διησθάνθη τὴν ἀξίαν του καί ἡ Πολιτεία του ἐπεβεβαίωσε τὴν λαϊκὴν διαίσθησιν. Καί, ὅταν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐπέβαλε τὴν ἐντεῦθεν μετακίνησίν του, οἱ κάτοικοι τοῦ Νομοῦ ποικιλοτρόπως ἐξεδήλωσαν τὴν συμπάθειαν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀπερχομένου ἀξιωματικοῦ. Αἱ συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις συμπαθείας ἐπί τῇ